

BINNENGEKOMEN
TEAM DOCUMENTSERVICES
D.D. 23-03-2023
No. 2023.01513
Portefeuillehouder: Mackus
Organisatieonderdeel: EC&Cultuur

Aan het college van burgemeester en wethouders van Maastricht
Postbus 1992
6201 BZ MAASTRICHT

Maastricht, 22 maart 2023

Betreft: Schriftelijke vragen - problematiek omtrent hybride werken in de grensregio

Geacht college,

Sinds de COVID-19 pandemie is er een duidelijke toename in de vraag naar hybride werkvormen. Onderzoek ([I&O Research, 2021](#)) wijst zelfs uit dat werkend Nederland de helft van de arbeidstijd thuis zou willen werken. Voor de grenswerker is deze situatie ingewikkeld, omdat zowel de werknemer als de werkgever zich dient te houden aan regelgeving omtrent, enerzijds, sociale zekerheid en, anderzijds, fiscaliteit binnen een grensoverstijgende context.

Een werknemer dient sociaal verzekerd te zijn in het land waarin meer dan 25% van de werkzaamheden worden uitgevoerd. Woon je in Duitsland/België, maar werk je in Nederland? Dan is je werkgever verplicht om sociale afdrachten te doen aan Duitsland/België indien je meer dan 25% van je werkzaamheden thuis (op Duits/Belgisch grondgebied) uitvoert.

Bovendien betaal je inkomstenbelasting in het land waarin je daadwerkelijk werkt. Werk je één dag in de week vanuit Duitsland/België voor een in Nederland gevestigde organisatie? Dan ben je voor die ene dag per week belastingplichtig in Duitsland/België.

Deze regelingen waren niet van toepassing tijdens de COVID-19-pandemie.

De afspraken rondom sociale zekerheid met België en Duitsland lopen tot 1 juli 2023. Daarna is de situatie onzeker; de bovengenoemde 25% regel lijkt een terugkeer te maken. De werkgever moet processen gaan herinrichten om te kunnen voldoen aan de regelgeving nu thuiswerken een blijvend fenomeen is geworden. Zeker voor kleinere organisaties kan dit problematisch zijn. Bovendien biedt deze situatie een mogelijkheid om werknemers ongelijk te behandelen. Laat je als werkgever je werknemers nog wel over de grens werken als er zoveel bij komt kijken? En minstens even belangrijk:

willen werknemers nog wel in een ander land gaan werken als het zo ingewikkeld is om af en toe een dag in je woonland te kunnen werken?

Als internationale stad in het hart van Europa zijn grenswerkers niet weg te denken uit onze regio. Hoe minder aantrekkelijk het wordt om over de grens te gaan werken, hoe minder aantrekkelijk onze regio in zijn geheel wordt. Zeker in tijden van een historisch krappe arbeidsmarkt dienen we over de grens samen te werken om zo samen te bouwen aan een weerbare en toekomstbestendige Euregio. Zonder aangepaste regelingen omtrent sociale zekerheid en fiscaliteit voor grenswerkers wordt dat een nog grotere uitdaging dan dat het al was.

Gezien de grote impact van deze situatie op Maastricht, de (Eu)regio, de grenswerker en diens werkgever, hebben de indieners de volgende vragen:

1. Bent u zich bewust van de hierboven beschreven situatie, die veel onzekerheid schept voor grenswerkers en werkgevers?
  - a. Zo ja, op welke manier probeert deze grensgemeente de hierboven beschreven onzekerheid van grenswerkers tegemoet te komen?
2. Heeft het college een beeld van de negatieve gevolgen voor Maastricht en de gehele (Eu)regio die voort kunnen vloeien uit de beschreven situatie?
  - a. Zo ja, welke negatieve gevolgen zijn door het college in kaart gezet?
  - b. Zo ja, is het college het met de indieners eens dat onze grensregio in een negatieve spiraal terecht dreigt te komen: dat wil zeggen, hoe minder grenswerkers worden beschermd, hoe minder grensoverstijgend er wordt gewerkt, hoe minder vraag is naar grensoverstijgend openbaar vervoer, waardoor grenswerk weer wordt ontmoedigd, enzovoorts.
3. Welke visie heeft het college om grenswerkers beter te beschermen in een economie waarin hybride werken steeds vaker de norm is?
4. Als universiteitsstad in een grensregio met een groot aantal internationale inwoners heeft Maastricht veel kennisbronnen op het gebied van werken over de grens, zoals ITEM. Is er contact geweest met deze instituten? Zo ja, met welke instituten? Welke kennis is daar opgedaan en wat wordt met deze kennis gedaan?

Duitsland en Oostenrijk evenals Frankrijk en Zwitserland hebben onderling belastingverdragen en afspraken omtrent sociale zekerheid aangepast. Dergelijke afspraken bestaan (nog) niet tussen Nederland, Duitsland en België. De verantwoordelijkheid om dergelijke onderlinge afspraken te maken ligt bij Den Haag.

5. Welke strategie heeft de gemeente om invloed uit te oefenen op dit Haags beleid en de eventuele onderlinge afspraken die daaruit voort kunnen komen? Kan het college hierbij concrete voorbeelden noemen?
6. Is er contact met Den Haag of de Vereniging Nederlandse Gemeenten (VNG) omtrent dit onderwerp?
  - a. Zo ja, wat heeft dit contact opgeleverd? Welke stappen kunnen er nog gezet worden?
7. Heeft het college een gedeelde visie met relevante Euregionale overheden (zowel landelijke, regionale en gemeentelijke overheden) omtrent hybride werken over de grens?
  - a. Zo ja, lobbyt het college voor de belangen van deze visie in relevante politieke hoofdsteden, zoals Den Haag, Brussel en Berlijn?

Mart den Heijer
Volt

Coen van der Gugten
GroenLinks

Thomas Gardien
D66

Martin van Rooij
M:OED

Jack van Gelooven
SP